

Eesti Arstide Liidu üldkogu avaldus

2012. aasta on olnud Eesti ühiskonnas mitmes mõttes murranguline. Kollektiivlepingu läbirääkimiste nurjumine ja tervishoiu valupunktide jätkuv ignoreerimine viisid tervishoiutöötajad streigini, mis oli oma ulatuselt suurim ühe eluala protestiaktsioon iseseisva Eesti ajaloos. Täna võime näha, et otsustajate soovimatus kuulata ära vastaspoolt on viinud kriisini mitmetes valdkondades. Kodanikuühiskond soovib aina valjemal häälel kaasarääkimisõigust ja loodetavasti on see sõnum jõudmas ka poliitikute teadvusse.

Streigi peatamine ja kollektiivlepingu tingimustes üksmeelele jõudmine on nõudnud pingutust ja kompromissivalmidust mõlemalt osapoolelt, kuid on andnud samas lootuse paindlikumaks asjade käiguks tulevikus. Dialoogi algus on tehtud, kas see ka jätkub?

Tervishoiutöötajate streik oli katsumuseks patsientidele, kes jäid ilma pikalt oodatud arstivisiitidest. Soovime tunnustada Eesti rahva kannatlikkust ja mõistmist. Arstid soovivad veel kord vabandust paluda kõigi nende ees, kellele said osaks kannatused.

Eesti tervishoid on jätkuvalt muutuste tuules. Töötajate lahkumine välisriikidesse, arstiabi kättesaadavuse vähenemine ja apteekide kadumine äärealadel on seni konstruktiivse lahenduseta. Me oleme madala sündimuse ja väheneva rahvastikuga väikeriik, kus iga inimese käekäik on tähtis. Eesti tulevikku puudutavates otsustes peame tõstma peamiseks väärtuseks inimese. Toogem kõigi otsuste juurde tagasi asjatundjad. Esimese väikese sammuna tuleks Haigekassa nõukogus anda üks hääl arstkonna esindajale.